

[Bertel Dahlgaard.]

adgang til at indsætte denne opsparing på en sparekassebog med den klausul, at beløbet først kan hæves på et fastsat tidspunkt. Jeg henstillede, at tidsrummet for bindingen nedsattes, og at de ældre aldersklasser fritoges. Jeg er meget glad for, at alle disse ønsker efter de i udvalget førte forhandlinger nu helt vil blive imødekommet, og jeg takker for andre partiers medvirken dertil. Det er glædeligt, at der gennem disse ændringer samtidig spares en umådelig administration, som ministerens forslag ville have givet anledning til.

Jeg forstår, at banker og sparekasser under de stedfundne forhandlinger har ment at kunne sikre sig en meget rigelig fortjeneste for disse indlån. Det håber jeg man opgiver. Det ville være altfor påfaldende, om sparekasserne, første gang staten ønsker at træde i samarbejde med dem med det formål at fremme opsparingen, skulle tilstræbe først og fremmest at gøre en god forretning. Sparekasserne skal selvfølgelig have et rimeligt vederlag for deres administration af disse indskud ligesom af andre indlån, men det må formentlig også være nok.

Jeg sagde dernæst ved første behandling, at ministerens forslag ville medføre en yderligere kreditstramning, som det radikale venstre ikke kunne gå med til. Den bundne opsparings indsættelse i sparekasserne i forbindelse med andre bestemmelser vil nu modvirke denne yderligere kreditstramning.

Ved første behandling sagde jeg endvidere, at jeg mente, og jeg mener fremdeles, at øgede skattebyrder på et år på $\frac{3}{4}$ milliard kr. vil få en større indvirkning på erhvervslivet, end finansministeren regner med. Venstre og konservative har tidligere klaget i høje toner over, hvordan de hidtidige skatter hemmede erhvervslivet. Det er intet at regne med virkningen af de skatter, der her forelægges. Men i den henseende har man ikke villet imødekomme noget som helst i udvalget, og det har jo sin forklaring i det ulykkelige forhold, at regeringspartierne sammen med socialdemokratiet vil gennemføre den store oprustning på så kort et tidsrum samtidig med den økonomiske sanering og samtidig med den kolossale prisstigning, som den internationale prisudvikling fører ind over landet. Det er mig ufatteligt, at man ikke forstår, at dette ikke lader sig gøre uden store økonomiske forstyrrelser indenfor erhvervslivet og i vor sociale standard. Det er sommetider, som om man er for-

hekset. Så snart det drejer sig om anvendelse af penge på det militære område, hører de almindelige økonomiske ræsonnementer op.

Jeg mener, at regeringen under de nuværende økonomiske forhold burde udstrække de militære bevillinger over et længere tidsrum, endvidere gennemføre noget større besparelser på det øvrige statsbudget, end finansministeren har bebudet, og endelig mindske også den foreslåede forbrugsbeskatning noget. Så ville det hele have kunnet holde sig indenfor rimelighedens grænser, og så ville befolkningen sikkert med godt humør have taget den tårn, der her er tale om. Nu, hvor man spænder buen lige til bristepunktet, risikerer man at slå alt humør ned, så det også vil spores i mindre initiativ og foretagsomhed. Jeg kan ikke lade være at advare mod den hårdhændethed, man her anvender, fordi de tre partier har stillet sig en uløselig opgave.

Ud fra de synspunkter, jeg her har fremsat, vil det radikale venstre ikke kunne medvirke til nye militære skatter på een gang på 260 mill. kr. foruden et statslån til militæret på 150 mill. kr. Vi vil tage standpunkt til de militære bevillinger, efterhånden som de fremkommer i finansudvalget, ud fra vor bedømmelse af de konkrete forslag.

Endvidere må vi tilråde, at nogle af de foreslåede forbrugsafgifter opgives. Det radikale venstre har, fordi vi erkender, at meget betydelige finanspolitiske indgreb er nødvendige af valutamæssige grunde, givet tilsagn om at stemme for visse forbrugsafgifter, som vi under normale forhold ikke ville have givet tilslutning. F. eks. mener vi, at cigaretbeskatningen med sine 10 øre af en 13 øres cigaret havde nået grænsen, men under de foreliggende forhold tiltræder vi forhøjelsen. Vi vil endvidere tiltræde afgiftsforhøjelsen på stærke drikke. Vi tiltræder silke- og pelsskatten og afgiften på rejsevaluta. Vi vil endvidere tiltræde forhøjelsen af omsætningsafgiften på nye biler. Derimod kan vi ikke tiltræde forhøjelsen af vægtafgiften af biler. Jeg finder det i det hele ikke tiltalende, at de to regeringspartier forud for valget angreb den socialdemokratiske regering stærkt, fordi den havde foreslået forhøjelse af vægtafgiften, når det første, de så gør efter valget, er at slutte overenskomst med socialdemokratiet om denne forhøjelse.

Det radikale venstre kan endvidere ikke tiltræde telefonbeskatningen, ligesom vi må modsætte os kaffe- og teskatten og tænd-